

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֶּרֶךְ י"ח - חֲלָק כ"ד

קוֹנְטֵרְס 534

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

הַמְשִׁיחַ וְהַזֶּהָר

שֵׁסָא

לְהוֹצִיא מֵאֲמָרִים אֵלּוּ מִפְּשׁוּטוֹן, שֶׁלֹּא כְּדַבְרֵי מִי שֶׁפָּרַשׁ בְּעֵינָיו לְוִיתָן שֶׁזָּכַר הוּא זְוִיגוֹ עֵינָיו הַנֶּפֶשׁ וְהַשְּׂכָל גַּם עֵינָיו הַחֹמֶר וְהַצּוּרָה.

(שִׁיטָה מִקַּבְּצָת, בְּבֵא בַתְרָא עַה, א)

י) לֹא כָּל אַחַד יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מַלְחָמָה זֹה, אֲלֵא רַק מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֵצְמוֹ וְטָהַר אֶת עֵינָיו

הַב"ח (אֹרַח חַיִּים סִימָן רכ"ד דְּבוּר הַמַּתְחִיל מִסְפָּר) בְּשֵׁם סֵפֶר הָאֲשָׁכּוּל: שֶׁלֹּא כָּל אַחַד יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מַלְחָמָה זֹה, אֲלֵא רַק מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת עֵצְמוֹ וְטָהַר אֶת עֵינָיו מִלְרֵאוֹת מַלְחָמוֹת שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה הַמְבַטְאוֹת אֶת הַצַּד הַגָּס שֶׁל הַמְצִיאוֹת יִזְכֶּה לְרֵאוֹת לְעֵתִיד לְבוֹא אֶת הַמַּלְחָמָה וְאֶת הַנִּצְחוֹן, וְיִזְכֶּה לְחַיּוֹת בְּמִצִּיאוֹת שֶׁתִּנָּצֵר לְאַחַר מַלְחָמָה זֹה. [לְשׁוֹן סֵפֶר הָאֲשָׁכּוּל 'כִּי יִקְרָה בְּעִירָךְ קְנִיגְאוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי גִלּוּלִים... הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן תִּרְאֶה, וְהוּא הַדִּין מְחֹלְתֶם אִו שׁוּם דְּבַר שֶׁמְחַתֶּם, אִז תִּזְכֶּה וְתִחַזֵּה קְנִיגְי'ן שֶׁל לְוִיתָן וְהַשׁוּר"].

יא) הָאוֹכֵל בְּכּוֹנֵה קְרוּשָׁה הוּא יִזְכֶּה לְסַעֲדַת לְוִיתָן בְּלֵי סֶפֶק, שֶׁהוּא הַתְּכֵלִית הַמְקֻדָּה מֵאֲכִילָה

בְּסִדּוֹר "בֵּית יַעֲקֹב" לְרַבֵּי יַעֲקֹב מֵעַמְדִין. בְּדְרוֹשׁ שֶׁלּוּ עַל סַעֲדַת הַלְוִיתָן (עַמּוּד 123) מַעֲלָה הַגָּאוֹן רַבֵּי יַעֲקֹב עַמְדִין תַּמִּיּהָה גְדוּלָה עַל דְּבַרֵּי חַז"ל שֶׁאָמְרוּ "אִין שְׁמַחָה אֲלֵא בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה": "וְקִשָּׁה הִלֵּא יֵשׁ שְׁמַחוֹת אַחֲרוֹת כְּמוֹ כֵּן. כִּי כְּתוּב שְׁמַחָה לְצַדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט... וְהַשְּׂרוּי בְּלֵא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֵא שְׁמַחָה. וְאִיךְ יִהְיוּ דְּבַרֵּיהֶם סוּתְרִין זֶה אֶת זֶה".

וּמִסְבִּיר, שֶׁאִין כָּאֵן סִתְרָה כָּלֵל, אֲלֵא "שֶׁכֵּל אֵלֶּה הַשְּׁמַחוֹת דְּבַר אַחַד מִמֶּשׁ הֵן... כִּי זֶה כָּל פְּרִי הָאֲכִילָה לְבֵרֵר נִיצוּצוֹת הַעֲשׂוּקוֹת בְּיַד הַקְּלָפוֹת. לְכֵן אִין בְּעוֹלָם הַזֶּה שׁוּם דְּבַר מֵאֲכָל בְּלֵי קְלָפָה מְסַבֵּיב וְהוּא בְּאֵמַת שׁוֹמֵר לְפָרִי" מִטְּרַת הָאָדָם אִינָה לְהַמְנֵעַ מֵאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה אֲלֵא לְדַעַת לְבָנוֹת אֶת הַחֶלֶק הַרוּחָנִי שֶׁלּוּ עַל גְּבִי נִיצוּצוֹת הַקֶּדֶשׁ שֶׁהוֹצִיא מִתּוֹךְ הָאֵכָל, הַחוּל וְהַטְּבַע.

וְגַם כָּאֵן הַדְּבַר מִצְרִיף עֲבוּדָה גְדוּלָה שֶׁל מַלְחָמָה וּגְבוּרָה "וְזֶה כָּל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַכְּלִיּוֹן הַלְזָה בְּכָל דְּבַר פְּעֵלָה גְשְׁמִית לְהֵרָאוֹת כַּחוֹ

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראלם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

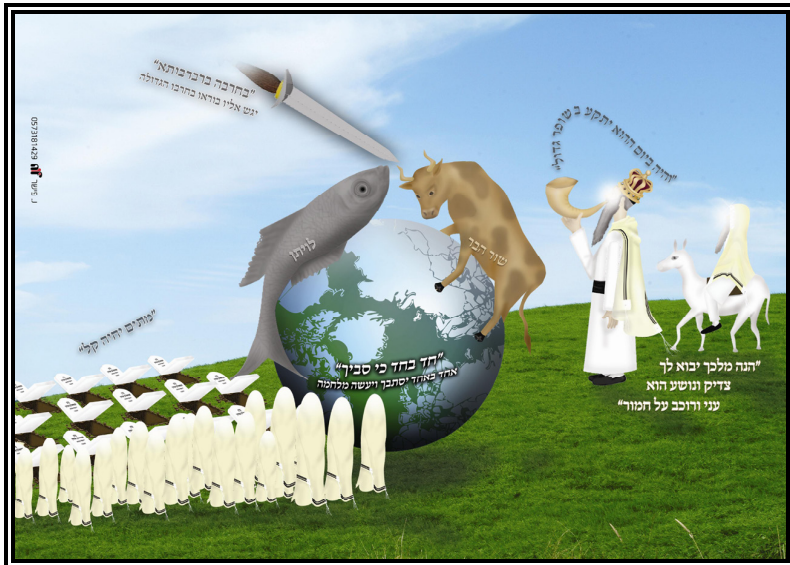
[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

במלחמה הגדולה והכבדה הנמצאת לפנינו כאן. ואכן רק אלו שהצליחו בחייהם להגיע לדרגה זו הם אלה שיזכו לסעדת הלוינתן שמבטאת את המצב השלם של הקדוש שבנוי על בסיס החול "והאוכל בכנה קדושה הוא יזכה לסעדת לוינתן בלי ספק שהוא התכלית המקנה מאכילה". [ראה למעלה, מהמדרש תנחומא: שרק מי שאכל כשר יזכה להנות מסעדות הלוינתן].

התגלות המשיח – תחנת המתים – וסעדת הצדיקים

וַיִּשְׂרְאֵל לְתַתָּא, הוּוּ מִתְבָּרְכָן (ואשתלוי שרשו) מֵאֲתַר
 דְּכָל אֵינוֹן בְּרֻכָּאן נְפָקִין בֵּיהּ, וְלֹא
 מִתְעַכְבֵּי לְמִיפְקָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב יְבָרְכֶךָ יי
 מְצִיּוֹן, וּכְתִיב (תהלים קלג) כְּטַל חֶרְמוֹן שְׂיִרְדַּעַל
 הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוְהַ יי אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד
 הָעוֹלָם. וְדָא אִיהוּ נְהִירוֹ דְּעֵלְמָא. דְּכְּתִיב, (תהלים
 ג) מְצִיּוֹן מִפְּלֵל יוֹפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ. הוֹפִיעַ:
 נְהִיר. כְּמָה דְאֵת אֲמֵר (דברים לג) הוֹפִיעַ מְהֵר פֶּאֶרְן
 (ס"א וְדָא נְהִירוֹ). וְכַד יְנַהֵר, יְנַהֵר לְכַלְהוּ עֲלָמִין.

וְכַד הָאֵי נְהִירוֹ אֲתַעֵר, כְּלָא הוּא בְּחִבְרוּתָא (ס"א
 כְּלָא הוּא בְּחִיבְרוּתָא), כְּלָא הוּא בְּרַחֲמֵי מוּתָא, כְּלָא
 הוּא בְּשְׁלִימוֹ, כְּדִין הוּא שְׁלָמָא דְכְּלָא, שְׁלָמָא
 דְּעֵילָא וְתַתָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכב) יְהִי
 שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.

אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אָבְתָם יַחְנוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְגו' (במדבר ב) רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח,
 (ישעיה סו) שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כֹּל אֲהַבֶּיהָ
 וְגו'. כְּמָה חֲבִיבָא אֹרִייתָא קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּהָא בְּכָל אֲתַר דְּמַלִּי דְאֹרִייתָא
 אֲשַׁתְּמַעוּ, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל חַיִּילִין דִּילֵיהּ
 פְּלֵהוּ צִיִּיתִין לְמַלּוּלֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֲתִי לְדִיִּירָא עֲמִיָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות ב)
 בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַפִּיר אֶת שְׁמִי וְגו'. וְלֹא
 עוֹד, אֶלָּא דְשִׁנְאוֹי נַפְלִין קָמִיָה, וְהָא אֹוקְמוּיָהּ.
 הָא חַזִּי, פְּקוּדֵי אֹורִייתָא עֲלָאִין אֵינוֹן לְעֵילָא.

אֲתִי בַר נֶשׁ וְעַבִּיד פְּקוּדָא חֲדָא, הֵהוּא
 פְּקוּדָא קָיִימָא קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וּמִתְעַטְרָא קָמִיָה, וְאָמַר פְּלַנְיָא עַבִּיד לִי, וּמֵן
 פְּלַנְיָא אָנָא, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲתַעֵר לִיהּ לְעֵילָא.
 כְּגוּוֹנָא דְאִיהוּ אֲתַעֵר לִיהּ לְתַתָּא, הֵכִי נָמִי
 אֲתַעֵר לְעֵילָא, וְעַבִּיד שְׁלָמָא לְעֵילָא וְתַתָּא,
 כְּמָה דְאֵת אֲמֵר, (ישעיה כז) אוּ יַחֲזַק בְּמַעֲזֵי יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,

וַיִּשְׂרְאֵל לְמַטָּה הֵיךְ מִתְבָּרְכִים
 (ובשתלוי שרשו) מִמָּקוֹם שְׁכָל אוֹתָן
 בְּרֻכּוֹת יוֹצְאוֹת בּוֹ וְלֹא מִתְעַכְבּוֹת
 לְצִאתָ. זְהוּ שְׁכָתוּב יְבָרְכֶךָ ה'
 מְצִיּוֹן, וְכָתוּב כְּטַל חֶרְמוֹן שְׂיִרְדַּעַל
 עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוְהַ ה' אֶת
 הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם. וְזְהוּ
 אוֹר הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב (תהלים ג)
 מְצִיּוֹן מִפְּלֵל יוֹפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ.
 הוֹפִיעַ - הָאִיר, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר (דברים
 לג) הוֹפִיעַ מְהֵר פֶּאֶרְן. (וְהָא אוֹר)
 וּכְשִׁמְאִיר, מְאִיר לְכָל הָעוֹלָמוֹת.
 וּכְשִׁאוֹר זְה מִתְעוֹרָר, הַכֹּל הוּא
 בְּחִבְרוּת (הַכֹּל הוּא בְּחִיבְרוּת), הַכֹּל הוּא
 בְּאַהֲבָה, הַכֹּל הוּא בְּשְׁלָמוֹת, וְאִז
 הוּא שְׁלוֹם הַכֹּל, שְׁלוֹם שְׁלָמְעֵלָה
 וְשְׁלָמְטָה. זְהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קכב)
 יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.

אִישׁ עַל דְּגָלוֹ יַחְנוּ בְּאוֹתָת לְבֵית
 אָבְתָם יַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' (במדבר
 א). רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (ישעיה סו)
 שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כֹּל
 אֲהַבֶּיהָ וְגו'. כְּמָה חֲבִיבָה הַתּוֹרָה
 לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שְׁהִי
 בְּכָל מָקוֹם שְׂדִבְרֵי תּוֹרָה
 נִשְׁמָעִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא וְכָל
 חִילוּתֵי, כְּלָם מְקַשְׁבִּים לְדַבְּרֵי,
 וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא בָּא לְדוּר
 עִמּוֹ. זְהוּ שְׁכָתוּב (שמות ב)
 בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַפִּיר אֶת שְׁמִי וְגו'.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁשׁוֹנְאֵי נוֹפְלִים
 לְפָנָיו, וְהִי פְּרִשׁוּיָהּ.

בָּא רָאָה, מְצוּוֹת הַתּוֹרָה הֵן
 עֲלִיוֹנוֹת לְמַעְלָה. בָּא אָדָם וְעִשָׂה
 מְצוּהַ אַחַת - אוֹתָהּ הַמְצוּהַ
 עוֹמְדַת לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא,
 וּמִתְעַטְרַת לְפָנָיו וְאוֹמְרַת: פְּלוֹנִי
 עִשָׂה אוֹתִי, וּמְפְלוֹנִי אָנִי. מִשׁוּם
 שְׁהוּא עוֹרָר אוֹתָהּ לְמַעְלָה. כְּמֹו
 שְׁהוּא עוֹרָר אוֹתָהּ לְמַטָּה, כְּפֹ גַם
 עוֹרָר אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וְעִשָׂה שְׁלוֹם
 לְעֵילָא. שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי,

לַתַּתָּא. זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְהֵהוּא בַר נֶשׁ, דְּעֵבִיד
פְּקוּדֵי אוּרִינְתָא.

שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגו', בְּגִין דְּחִדּוּהָ לֹא
אֲשַׁתְּכַח, אֲלֵא בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל קִיִּימֵי
בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. דְּתַמְן אַתְחַבְּרַת אַתְתָּא
בְּבַעֲלָהּ, וּכְדִין הוּא חִדּוּתָא דְכֻלָּא, חִדּוּתָא
דְּעִילָא וְתַתָּא. בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ
בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אֲסִיר לִיהּ לִפְר נֶשׁ לְמַחְדֵי,
וּלְאַחַזְזָאָה חִידּוּ. דְּכַתִּיב, שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם
וְגִילוּ בָּהּ וְגו', וְגִילוּ בָּהּ דִּיִּיקָא.

רְבִי אַבָּא חֲמָא חַד בַּר נֶשׁ, דְּהוּהוּ חַדֵי בְבִי
טְרוּנְיָא דְבְּכָל, בְּטַש בֵּיהּ, אָמַר שְׁמַחוּ
אֶת יְרוּשָׁלַם כְּתִיב (אָמַר רְבִי אַבָּא), בְּזַמְנָא דִּירוּשָׁלַם
בְּחִדּוּהָ, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי. רְבִי אֲלֵעֶזֶר
לְטַעֲמֵיהּ, דְּאָמַר שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, הֵינֵנו
דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק) עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה.

כְּתוּב אַחַד אוֹמֵר, עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה, וְכַתּוּב
אַחַד אוֹמֵר, (תְּהִלִּים ב) עֲבָדוּ אֶת יְיָ בִּירְאָה
וְגִילוּ בִרְעֵדָה. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֲלֵא, כְּאֵן
בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאן בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. כְּאֵן
בְּזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאן בְּאַרְעָא אַחְרָא. (ד"א)
עֲבָדוּ אֶת יְיָ בִּירְאָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בְּזַמְנָא
דְּאִיהִי בְּגִלוּתָא בִּינֵי עַמְמֵיָא.

אָמַר רְבִי יְהוּדָה, וְהָא כְּתִיב (ישעיה נה) כִּי בְשִׂמְחָה
תֵּצְאוּ, וְדָא הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בִּינּוּן
דְּאָמַר תֵּצְאוּ, מִן גְּלוּתָא הוּא, וְאֲקָרִי שְׂמִחָה.
אָמַר לִיהּ, וְדָאֵי הֲכִי הוּא, דְּכָל זַמְנָא דְּאִיהִי
בְּגִלוּתָא וְשִׁכִּיבַת לְעַפְרָא, לֹא אֲקָרִי שְׂמִחָה,
עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְגַבְהָ, וְיוֹקִים לָהּ
מֵעַפְרָא, וְיִימָא (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי וְגו'.

(ישעיה ס) קוּמִי אוּרִי וְגו'. וְיִתְחַבְּרוּן כְּחִדָּא, (וְיוֹקִים

לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
(ישעיה כו) אוּ יִחְזַק בְּמַעֲדֵי יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם לִי - לְמַעֲלָה. שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה
לִי - לְמַטָּה. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֵׁל אוֹתוּ
אֲדָם שְׁעוּשָׁה מְצוּוֹת הַתּוֹרָה.

שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגו', מִשּׁוּם
שְׁחִדּוּהָ לֹא נִמְצְאָת אֲלֵא בְּזַמְן
שִׂישְׂיָאֵל עוֹמְדִים בְּאַרְץ
הַקְּדוּשָׁה, שְׁשִׁים מֵתַחְבְּרַת אֲשֶׁה
בְּבַעֲלָהּ, וְאֵז זֹהִי שְׂמִחַת הַכֹּל,
הַשְּׂמִחָה שְׁלַמְעֵלָה וְשְׁלַמְטָה.
בְּזַמְן שִׂישְׂיָאֵל לֹא נִמְצְאִים בְּאַרְץ
הַקְּדוּשָׁה, אֲסוּר לְאָדָם לְשַׂמַּח
וּלְהִרְאוֹת שְׂמִחָה, שְׁכַתּוּב שְׁמַחוּ
אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ וְגו', וְגִילוּ
בָּהּ דְּיוֹקָא.

רְבִי אַבָּא רָאָה אִישׁ שֶׁהִיא שְׂמִחָה
בְּבֵית טְרוּנְיָא שְׂבַבְכָל. הֵכָּה בּוֹ
וְאָמַר, שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם כְּתוּב
(אָמַר רְבִי אַבָּא), בְּזַמְן שִׂישְׂיָאֵלִים
בְּשִׂמְחָה צְרִיף אֲדָם לְשַׂמַּח. רְבִי
אֲלֵעֶזֶר לְטַעֲמוֹ, שְׁאָמַר שְׂמַחוּ אֶת
יְרוּשָׁלַם, הֵינֵנו שְׂכַתּוּב (תְּהִלִּים ק)
עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה.

כְּתוּב אַחַד אוֹמֵר, עֲבָדוּ אֶת ה'
בְּשִׂמְחָה. וְכַתּוּב אַחַד אוֹמֵר, (שם)
ב) עֲבָדוּ אֶת ה' בִּירְאָה וְגִילוּ
בִרְעֵדָה. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא,
כְּאֵן בְּזַמְן שִׂישְׂיָאֵל שְׂרוּיִים בְּאַרְץ
הַקְּדוּשָׁה - כְּאֵן בְּזַמְן שִׂישְׂיָאֵל
שְׂרוּיִים בְּאַרְץ אַחְרָת. (ד"א) עֲבָדוּ
אֶת ה' בִּירְאָה - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
בְּזַמְן שֶׁהִיא בְּגִלוּת בֵּין הָעַמִּים.

אָמַר רְבִי יְהוּדָה, וְהִרִי כְּתוּב
(ישעיה נה) כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצְאוּ, וְזוֹ
הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. בִּינּוּן שְׁאָמַר
תֵּצְאוּ, מֵהַגְּלוּת הוּא, וְנִקְרְאוֹת
שְׂמִחָה. אָמַר לוֹ, וְדָאֵי כִּף הוּא
זֶה, שְׁכָל זַמְן שֶׁהִיא בְּגִלוּת
וְשׁוֹכְכַת לְעַפְרָא, לֹא נִקְרְאוֹת
שְׂמִחָה, עַד שֶׁהַקְּדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יָבֵא אֲלֵיהָ, וְיִקְיָמָה מֵהַעַפְרָא
וְיִתְחַבְּרוּן כְּאַחַד, (וְיִקְיָמָה מֵהַעַפְרָא) וְאֵז

וְיִאמַר, (שם נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי וְגו', (שם ס) קוּמִי אוּרִי וְגו', וְיִתְחַבְּרוּן כְּאַחַד, (וְיִקְיָמָה מֵהַעַפְרָא) וְאֵז

חֲדָוּהָ נִקְרָאת, חֲדוֹת הַכֹּל, וְאִזּוּ בְשִׁמְחָה תִצְאוּ וְדָאֵי. אִזּוּ כִּמְהָ חֲדוֹת יִצְאוּ מוֹל הַגְּבִירָה לְחֲדוֹת הַלְלוֹת הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (שם נה) הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ וְגו', וְכַתוּב (שם נב) כִּי הִלֵּךְ לְפָנֶיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם וְגו'.

אִישׁ עַל הַגְּלוּ בְּאֵתֶת - אֵלּוּ אַרְבַּע מִחֲנוֹת שֶׁל כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחֲוּמִים סְבִיב סְבִיב לָהּ. הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה, כְּתוּב (תהלים קכב) שֶׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה וְגו'. שֶׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים - אֵלּוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחֲוּמִים שְׁלֵמֵת.

שְׁבָטֵי יְהוָה - הָרִי פְּרִשׁוּהָ, מִשּׁוּם שֶׁיְי"ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאֵי. וְלִכֵּן (במדבר כו) הָרְאוּבֵנִי, הַשְּׂמֻעוֹנִי, יְי"ה בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד. אֲבָל וְדָאֵי כִּף הוּא, שֶׁהָרִי הַעֵץ הַעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ, בּוֹ חוֹתֵם בְּחוֹתְמוֹ. וּפְרִשׁוּהָ שְׁכַתוֹב, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין וְגו'. דַּמּוֹת אָדָם נִכְלָלִת בְּכֹלָם, וְהַפְּנִים הֵיוּ לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הָעוֹלָם, וְנִפְרָדִים בְּדַמְיוֹתֵיהֶם, וְכֹלָם כְּלוּלִים בּוֹ בְּאָדָם.

מִיבְּאֵר מִימֵינָא, גְּבִירֵי אֵל מִשְׁמַאֲלָא, אִוְרֵי אֵל לְפָנֵיהֶם, רְפָאֵל לְאַחֲוֵירֵיהֶם, הַשְּׂכִינָה מְעֲלֵיהֶם. שְׁנַיִם מִכָּאן, וּשְׁנַיִם מִכָּאן, וְהֵיא בְּאֲמָצַע. כְּמוֹ זֶה בְּאֲרֵץ שְׁלֵמֵת - שְׁנַיִם מִכָּאן, וּשְׁנַיִם מִכָּאן, וְיְי"ה בִּינֵיהֶם.

בֵּינָן שְׁלוֹקָחִים שְׁנֵי דְגָלִים, מַה כְּתוּב? וְנִסַּע אֶהָל מוֹעֵד מִחֲנֵה הַלְלוּיִם וְגו'. וְאַחַר כִּף אוֹתֵם שְׁנַיִם אַחֲרֵים אַרְבַּע מִחֲנוֹת הֵן לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הָעוֹלָם, וְנִמְצְאִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר. אַף כִּף לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלֵמֵת. וְנִסַּע בְּרֵאשׁוֹנָה דְגָל מִחֲנֵה יְהוּדָה מוֹל מִחֲנֵה אִוְרֵי אֵל. וּמִחֲנֵה רְאוּבֵן מוֹל מִחֲנֵה מִיכָאֵל.

לָהּ (מַעֲרֵא) פְּדִין חֲדוֹתָא אֶקְרִי. חֲדוֹתָא דְכֹלָא, וְכַדִּין בְּשִׁמְחָה תִצְאוּ וְדָאֵי. פְּדִין כְּמֵה חֲיִילִין יִפְקוּן לְקַבְּלָא דְמִטְרוֹנִיתָא, לְחֲדוֹתָא דְהַלּוּלָא דְמִלְפָא, כְּמֵה דְאֵת אֶמְר (ישעיה נה) הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ וְגו', וְכַתִּיב (ישעיה נב) כִּי הִלֵּךְ לְפָנֶיכֶם יְיָ וּמֵאֲסַפְכֶם וְגו'. (דף ק"ח ע"ב).

אִישׁ עַל הַגְּלוּ בְּאוֹתוֹת. (במדבר ב) אֵלִין אַרְבַּע מְשַׁרְיִין דְכְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן תְּרִיסָר שְׁבָטִין, תְּרִיסָר תַּחֲוּמִין, סַחֲוֹר סַחֲוֹר לָהּ. כְּלוּלָא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא, כְּתִיב (תהלים קכב) שֶׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה וְגו'. שֶׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים, אֵלִין תְּרִיסָר שְׁבָטִין, תְּרִיסָר תַּחֲוּמִין דְלִתְתָא. שְׁבָטֵי יְהוָה, הָא אוּקְמוּהָ בְּגִין דְיְי"ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאֵי. וּבְגִין דָּא, הָרְאוּבֵנִי הַשְּׂמֻעוֹנִי, יְי"ה בְּכֹל חַד וְחַד. אֲבָל וְדָאֵי הָכִי הוּא, דְהָא אֵילְנָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא, בְּהוּ אַחְתָּם בְּחוֹתְמוֹי. וְאוּקְמוּהָ דְכְּתִיב, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין וְגו'. דְּיִוְקְנָא דְאָדָם אֲתַכְלִיל בְּכֹלְהוּ, וְאִפִּין הוּוּ לְד' סְטָרִין דְעֲלָמָא, וּמִתְפָּרְשָׁן בְּדִיוּקְנֵיהוֹן, וְכֹלְהוֹן כְּלִילָן בֵּיהּ בְּאָדָם.

מִיבְּאֵר מִימֵינָא, גְּבִירֵי אֵל מִשְׁמַאֲלָא, אִוְרֵי אֵל לְקַדְמֵייהוּ, רְפָאֵל לְאַחֲוֵירֵיהוּ, שְׂכִינְתָא עֲלֵייהוּ. תְּרִין מִכָּאן, וְתְרִין מִכָּאן, וְהֵיא בְּאֲמָצַעִיתָא. כְּגוּוֹנָא דָּא בְּאַרְעָא דְלִתְתָא, תְּרֵי מִכָּאן, וְתְרֵי מִכָּאן, וְיְי"ה בִּינֵיהוּ.

בֵּינָן דְנִטְלִין תְּרִין דְגָלִים, מַה כְּתִיב. וְנִסַּע אֶהָל מוֹעֵד מִחֲנֵה הַלְלוּיִם וְגו'. וְלִכְתָּר, אִינוּן תְּרִין אַחֲרֵינִין אַרְבַּע מְשַׁרְיִין אִינוּן לְאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלָמָא, וְאַשְׁתַּכְּחוּ תְּרִיסָר. אוּף הָכִי לִתְתָא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא. וְנִסַּע בְּרֵאשׁוֹנָה דְגָל מִחֲנֵה יְהוּדָה, לְקַבִּיל מְשַׁרְיָא דְאִוְרֵי אֵל. וּמִחֲנֵה דְרְאוּבֵן לְקַבִּיל מְשַׁרְיָא דְמִיכָאֵל. דָּא לְדָרוּם,

וְדָא לְמִזְרְחָא. מְזַבְחָא הָכִי נִמְי דְרוּמִית מְזַרְחִית. וּמְחַנְהָ דָן לְצַפּוֹן. מְחַנְהָ אֶפְרַיִם יָמָה. מְחַנְהָ דָן לְקַבִּיל מִשְׁרַיְיא דְגַבְרִיאֵל. מְחַנְהָ אֶפְרַיִם לְמַעְרָב, לְקַבִּיל מִשְׁרַיְיא דְרַפְאֵל מְזַבְחָא הָכִי נִמְי צְפוֹנִית מַעְרַבִית. כִּלְא אַחִיד דָּא כְּדָא, עַד דְּסַלְקָא כִּלְא וְאַתְאַחַד בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא, דְּאִיהוּ שִׁירוּתָא דְכִלְא. עַלְאָה דְכִלְא קַדִּישָׁא דְכִלְא. כִּלְא אַתְּפִלִּיל בִּיהַ.

י' מְזַרְחָא הוּא שִׁירוּתָא דְנַהֲרָא, אָזִיל וְשֵׁאט וְאַפִּיק לְדְרוּם. וְדְרוּם נְפִיק וְתִלְיָיא בְּשִׁירוּתָא דְמְזַרְחָא. ה' דְרוּם. מְנִיָּה נְפִיק דְרוּם בְּעִלְמָא. וְעִיל י' בְּשִׁירוּתָא דְמְזַרְחָא, וְאַפִּיק לִיהַ.

יב' ה' תִּלְיָיא דְרוּם וְצַפּוֹן, וְהוּא דְבִינְיָהוּ, י' מְזַרְחָא י"ה דְרוּם וְצַפּוֹן תִּלְיָיא בִּיהַ. ו' בְּאִמְצַעִיתָא. וְדָא הוּא בֵּן דְכֵר. בְּגִין כֵּן אִיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם. וְעַל דָּא תְנִינָן, מָאן דְּיַהִיב מִשְׁתּוֹ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם, הוּוִין לִיהַ בְּנִים זְכָרִים. דְּהָאִי בֵּן דְכֵר אִיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדְרוּם. ה' עַלְאָה כֵּה תִלְיָא צַפּוֹן וְדְרוּם, וּבֵן דְכֵר בִּינְיָהוּ, בְּרָזָא דִּי"ו"ה. ה' בְּתַרְאָה מַעְרָב.

ועל דא דרום אחיד במזרח, דאיהו שירותא דשמשא ותלייא ביה. ועל דא תנינן, מסטרא דאבא אחיד ותלייא חסד עלאה. מסטרא דאימא תלייא גבורה. כגוונא דא אחיד כלא דא כדא.

וויין דמדבחא הכי נמי אסתחין, ובא לו לקרן דרומית מזרחית. דדרום תוקפיה במזרח, דאיהו שירותא דשמשא, ותוקפא דשמשא לא שרייא אלא בשירותא. מזרחית צפונית. כיון דדרום נטיל תוקפיה דמזרח, הוא אנהיר לצפון וצפון אתפליל בדרום, דהא שמאלא אתפליל בימינא.

זה לדרום, וזה למזרח. כך גם המזבח דרומית מזרחית. ומחנה דן לצפון. מחנה אפרים ימה. מחנה דן מול מחנה גבריאֵל. מחנה אפרים למערב מול מחנה רפאל. כך גם המזבח צפונית מערבית. הכל אחוז זה בזה, עד שהכל עולה ונאחז בשם הקדוש, שהוא הראשית של הכל, העליון של הכל, הקדוש של הכל, הכל כלול בו.

י' מזרח הוא ראשית האור, הולך ומשוטט ומוציא לדרום, ודרום יוצא ותלוי בראשית המזרח. ה' דרום, ממנו יוצא דרום בעולם. ונכנס י' בראשית המזרח, ומוציא אותו.

ומה' תלויים דרום וצפון, ואותו שביניהם, י' מזרח, י"ה - דרום וצפון תלויים בו. ו' באמצע, וזה הוא בן זכר. בגלל זה הוא בין צפון לדרום. ועל זה שנינו, מי שנותן משתו בין צפון לדרום, יהיו לו בנים זכרים. שהרי בן זכר הוא בין צפון לדרום. ה' עליונה, כה תלוי צפון ודרום, ובן זכר ביניהם, בסוד של יו"ה. ה' האחרונה - מערב.

ועל זה הדרום אחוז במזרח, שהוא ראשית השמש ותלוי בו. ועל זה למדנו, מצד אבא אחוז ותלוי חסד העליון, מצד האמא תלוייה גבורה. כמו זה אחוז הכל זה בזה.

ויוות המזבח גם כן מסוככים, ובא לו לקרן דרומית מזרחית. שהדרום כחו במזרח, שהוא ראשית השמש, וחזק השמש אן שורה אלא בראשית. מזרחית צפונית - כיון שדרום נוטל תקפו של המזרח, הוא מאיר לצפון, והצפון נכלל בדרום, שהרי שמאל נכלל בימין.

צְפוּנִית מְעַרְבִית, דָּהָא מְעַרְב דְּאִיְהִי בְּה' בְּתַרְאָה, נְטֹלָא מְצַפּוֹן. וְעַל דָּא צַפּוֹן אֲזִיל לְמַעְרַב. מְעַרְבִית דְּרוּמִית, הִיא אֲזִילָא (כ"א לַאֲתַחְבָּקָא) לַאֲתַחְבָּרָא בְּדָרוּם, כְּמַה דְּדָרוּם תְּלִינָא בְּמִזְרַח, וְתוֹקְפִיה אֲזִיל בְּשֵׁרוּתָא. הֲכִי נָמִי מְעַרְב, אֲזִילָא (כ"א לַאֲתַחְבָּקָא) לַאֲתַחְדָּא בְּדָרוּם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ב) וַיִּמְיֵנוּ תַחְבָּקָנִי. יִמְיֵנָא דָּא הוּא דָרוּם. בְּגִין כֶּף נִקְּא מְתִרִין סְטָרִין, מְצַפּוֹן וּמְדָרוּם. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ב) שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחְבָּקָנִי. שְׂמָאלוֹ דָּא הוּא צַפּוֹן, וַיִּמְיֵנוּ דָּא הוּא דָרוּם. וְרָזָא דָּא אוֹלִיפְנָא, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא יְהִיב מְשִׁתִּיה, בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם. וְאַחֲרֵית לְהֵאִי בֵּן וְדָאִי. וְעַל דָּא אִית לְהוּ לְבָנֵי נְשָׂא לְמִיְהִב מְשִׁתִּיהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם. וְהֲכִי אוֹלִיף לִי אַבָּא. דִּיְהִיבִין לְהוּ בְּנִין דְכָרִין. דָּהָא אִיְהוּ אַתְפּוֹן כְּלָפֵי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָא עֲלֵאָה, בְּשְׁלִימוּתָא דְכָלָא, לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְאִיְהוּ בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם, וּלְגַבֵּי כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל דְאַנְהִירִין (ס"א דְאִיְהִי) בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם. וְדָאִי יְהוֹנָן לִיה בְּנִין דְכָרִין.

וּבְבִלְיָא (דף קי"ט ע"א) בְּעֵי לְאַחֲזָאָה עוּבְדָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיֵלָא, וּכְמַה דְאַחֲזֵי עוּבְדָּא לְתַתָּא, הֲכִי נָמִי אַתְעַר לַעֲיֵלָא, וְאוּקְמוּהָ. שְׂמַע רַבִּי פְּנַחֶס, וּנְשָׁקִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וּבִכְה וְחִיף אָמַר, זַכָּאָה חוּלְקֵי כְּהֵאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים כז) יְיָ אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא פְּתַח וְגו'.

וְיָ אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי, פִּינּוֹן דְּבַר נֶשׂ אֶסְתַּפְּל (כ"א אַתְחַד) בְּנַהוּרָא דְלַעֲיֵלָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲנַהִיר עֲלֵיהּ, לֹא דְחִיל מְעֲלָאִין וְתַתְּאִין. כְּמַה דְאַתְ אָמַר, (ישעיה ס) וְעֲלִיף יִזְרַח יְיָ וּכְבוֹדוֹ עֲלִיף יִרְאֵה. יְיָ מְעוֹז חַיִּי, פִּינּוֹן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַחֲד בֵּיהּ בְּכַר נֶשׂ, לֹא מְסַתְּפִי בְּהֵוָה עֲלָמָא

צְפוּנִית מְעַרְבִית - שְׁהִרֵי הַמְּעַרְב, שְׁהוּא בְּה' אַחְרוּנָה, נוֹסַע מִהַצֵּפּוֹן. וְעַל זֶה הַצֵּפּוֹן נוֹסַע לְמַעְרַב. מְעַרְבִית דְּרוּמִית - הִיא הוֹלְכָת (לַהֲתַחֲבֹק) לַהֲתַחֲבֹר בְּדָרוּם כְּמוֹ שְׁדָרוּם תְּלִינָא בְּמִזְרַח, וְחִזְקוֹ הוֹלֵךְ בְּרֵאשִׁית. כֶּף גַּם הַמְּעַרְב הוֹלֵךְ (לַהֲתַחֲבֹק) לַהֲתַחֲבֹר בְּדָרוּם. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּמְיֵנוּ תַחְבָּקָנִי. תִּמְיִן הִנֵּה הוּא הַדָּרוּם, בְּגִלְל זֶה יוֹנֵק מִשְׁנֵי צְדָדִים - מְצַפּוֹן וּמְדָרוּם. זֶהוּ שְׁכַתוּב שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחְבָּקָנִי. שְׂמָאלוֹ - זֶהוּ צַפּוֹן, וַיִּמְיֵנוּ - זֶהוּ דָרוּם.

וְסוּד זֶה לְמַדְנֵה, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף-הוּא נוֹתֵן מְטָתוֹ בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם, וְאוֹחֲזֵת בֵּין הִנֵּה בְּדָאִי, וְעַל זֶה יֵשׁ לְבָנֵי אָדָם לְתַת מְטָתָם בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם. וְזֶה לְמַד אוֹתִי אַבָּא, שְׁנוֹתָנִים לוֹ בְּנִים זְכָרִים. שְׁהִרֵי הוּא הַתְּכַוֵּן כְּלָפֵי הַאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה הַעֲלִיּוֹנָה, בְּשְׁלָמוֹת הַכֹּל, לְגַבֵּי הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁהוּא בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם, וּלְגַבֵּי כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל שְׂמָאִירִים (שְׁהִיא) שְׁהִיא בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם - וְדָאִי יְהִי לוֹ בְּנִים זְכָרִים.

וּבְכַל צְרִיף לְהִרְאוֹת מַעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה. וּכְמוֹ שְׁמֵרָאָה מַעֲשֶׂה לְמַטָּה, כֶּף מְעוֹרָר לְמַעֲלָה, וּפְרָשׁוּהָ. שְׂמַע רַבִּי פְּנַחֶס וְנִשְׁק לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וּבִכְה וְחִסַּק וְאָמַר, אֲשֶׁרִי חִלְקִי בְּעוֹלָם הִנֵּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים כז) ה' אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא וְגו'. ה' אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי, פִּינּוֹן שְׂאָדָם הַסַּתְּפַל (כַּחַח) בְּאוֹר שְׁלַמְעֵלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מֵאִיר עֲלִיו, לֹא פּוֹחַד מְעֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה ס) וְעֲלִיף יִזְרַח ה' וּכְבוֹדוֹ עֲלִיף יִרְאֵה. ה' מְעוֹז חַיִּי, פִּינּוֹן שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא אוֹחֲזֵת בְּאָדָם, לֹא יַפְחַד בְּאוֹתוֹ עוֹלָם

מִכָּל בְּעָלֵי הַדֵּינִים. גַּם אֲנִי כְמוֹ
זֶה, כִּינֹן שֶׁאֲחֲזִיתִי בְּאֲבִיךָ וּבָךְ, לֹא
אֶפְסֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הָאֲחֵר.

וְעִדֶּיךָ כְּתוּב, (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ
וְגו'. כִּינֹן שֶׁכְּתוּב יִשְׁמַח אָבִיךָ
וְאִמְךָ, מֵה זֶה וְתִגְלַל יוֹלְדֶתְךָ?
שֶׁהֵרִי בְּאִמְךָ מִסְּפִיק. אֲלֵא יִשְׁמַח
אָבִיךָ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְאִמְךָ - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְתִגְלַל
יוֹלְדֶתְךָ - יוֹלְדֶתְךָ שְׁלֹמֶשֶׁה. אִיפֹה
שֶׁמְחַתּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבִיךָ?
אֲלֵא פְסוּק הוּא לְבִדּוֹ, שֶׁכְּתוּב
(שם) גִּיל גִּיל גִּיל אָבִי צְדִיק - זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְיוֹלֵד חֲכָם
יִשְׁמַח בּוֹ - זֶה אָבִיךָ שְׁלֹמֶשֶׁה.
דְּבַר אַחֵר, גִּיל גִּיל אָבִי צְדִיק -
זֶה אָבִיךָ שְׁלֹמֶשֶׁה. וְיוֹלֵד חֲכָם
יִשְׁמַח בּוֹ, כְּתוּב בְּתוֹסֶפֶת ו'א' -
זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, כְּתוּב (תהלים לא)
בִּידֶךָ אֶפְקִיד רֹחִי פְדִיתָה אוֹתִי
ה' אֵל אֱמֶת. יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בְּפִסּוּק
הַזֶּה. רְאִיתָם מִי שֶׁמְפַקֵּיד דְּבַר
בִּידֵי הַמֶּלֶךְ? אֲלֵא, וְדַאי אֲשֶׁרִי
הָאִישׁ שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ וְלֹא חוֹטֵא לְפָנָיו. בֹּא
רְאֵה, כִּינֹן שְׁנִכְנַס הַלֵּילָה, עַץ
הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, וְעַץ הַחַיִּים
מִסְתַּלֵּק לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְכִינֹן
שֶׁעַץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם לְבִדּוֹ,
כֵּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים טַעַם
מּוֹת. מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ
עַץ גּוֹרֵם.

וְהָאֲדָם צְרִיף לְהַקְדִּים וְלְהַפְקִיד
בִּידּוֹ אֶת נַפְשׁוֹ בְּפִקְדוֹן, בְּפִקְדוֹן
שֶׁל אָדָם שְׁנוֹתָן פִּקְדוֹן לְאַחֵר.
שֶׁאֵף עַל גַּב שֶׁהוּא הַתְּחִיב אֵלָיו
יֹתֵר מֵאוֹתוֹ פִּקְדוֹן - לֹא כְּדַאי
לְהֶאָחֵז בּוֹ, הוֹאִיל וּפְקִדוֹן נִמְסַר
לוֹ, וְאִם יִסְרַב בּוֹ - וְדַאי נִבְדָּק
אֲחֵרָיו, שֶׁאֵין הוּא מְזַרְעַ קֶדֶשׁ וְלֹא
מִבְּנֵי הָאֱמוּנָה.

מִכָּל מְאֲרִיהוֹן דְּדִינֵין. אוֹף אֲנֵא כְּהַאי גְּוּוֹנָא,
כִּינֹן דְּאֲחִידְנָא בְּאֲבוּךָ וּבָךְ לֹא אֶסְתְּפִינָא בְּהַאי
עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא אַחְרָא.

וְעִדֶּיךָ כְּתִיב, (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְגו'. כִּינֹן
דְּכְתִיב יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ, מְאִי וְתִגְלַל
יוֹלְדֶתְךָ, דְּהָא בְּאִמְךָ סִגְיָא. אֲלֵא יִשְׁמַח אָבִיךָ:
דְּהַא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִמְךָ: דְּהַא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.
וְתִגְלַל יוֹלְדֶתְךָ: יוֹלְדֶתְךָ דְּלִתְתָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָבוּךָ אֵן חֲדוּתָא דִּילֵיהּ. אֲלֵא קְרָא הוּא
בְּלַחֲדוּי דְּכְתִיב, (משלי כג) גִּיל גִּיל גִּיל אָבִי צְדִיק:
דְּהַא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְיוֹלֵד חֲכָם יִשְׁמַח בּוֹ:
דְּהַא אָבִיךָ דְּלִתְתָא. דְּבַר אַחֵר, גִּיל גִּיל אָבִי
צְדִיק: דְּהַא אָבִיךָ דְּלִתְתָא. וְיוֹלֵד חֲכָם יִשְׁמַח
בּוֹ, כְּתִיב בְּתוֹסֶפֶת ו'א', דְּהַא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
הוּא לְעֵילָא.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, כְּתִיב (תהלים לא) בִּידֶךָ אֶפְקִיד
רֹחִי פְדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת. הַאי קְרָא
אֵית לֵיהּ לְאַסְתְּפֵלָא בֵּיה, חֲמִיתוֹן מָאן דְּאֶפְקִיד
בִּידָא דְּמִלְפָּא מִיְדֵי. אֲלֵא, וְדַאי זַכָּאָה הוּא בַר
נֶשׁ, דְּאִזִּיל בְּאוֹרְחוּי דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא, וְלֹא חֲטִי
קָמִיהּ. תָּא חֲזִי, כִּינֹן דְּעָאֵל לִילֵיא, אֵילְנָא
דְּמוֹתָא שְׁלִיט בְּעֲלָמָא, וְאֵילְנָא דְּחִי אֶסְתַּלֵּק
לְעֵילָא לְעֵילָא. וְכִינֹן דְּאֵילְנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט
בְּעֲלָמָא בְּלַחֲדוּי, כֵּל בְּנֵי עֲלָמָא טַעְמִין טַעְמָא
דְּמוֹתָא. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּהוּא אֵילְנָא גְּרִים.
וְכַר נֶשׁ בְּעִי לְאַקְדָּמָא וְלְמַפְקַד בִּידֵיהּ נַפְשֵׁיהּ
בְּפִקְדוֹנָא. בְּפִקְדוֹנָא דְּבַר נֶשׁ, דְּיִהִיב
פִּקְדוֹנָא לְאַחְרָא, דְּאֵף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֶתְחַיִּיב
לְגַבֵּיהּ יִתִּיר מֵהוּא פִּקְדוֹנָא, לְאוּ כְּדַאי
לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה, הוֹאִיל וּפְקִדוֹנָא אֶתְמַסַּר
לְגַבֵּיהּ, וְאִי יִסְרַב בֵּיה, וְדַאי נִבְדּוּק אֶבְתְּרִיהּ,
דְּלְאוּ מְזַרְעָא קְדִישָׁא הוּא, וְלְאוּ מִבְּנֵי
מְהִימְנוּתָא.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בזכות שמעון הצדיק ניגאל ברחמים

מפעל הזוהר העולמי

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל

ביום ה' כ' חשון

יום הילולת הצה"ק המקובל רבי

מרדכי שרעבי זי"ע

אצל הציון של שמעון הצדיק זי"ע בשעה 8:30 בבוקר

**נתחיל ונגמור את כל הזוהר הקדוש
בשעה אחת**

כמו שרבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו
ואמר: "שעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חול, היא כמו
שנה של למוד פשט ביום חול".

בואו ונקיים את התקנה של הצה"ק המקובל רבי יצחק אלפיה
זי"ע לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים

ושהקב"ה יזרו את גאולתנו בחסד וברחמים, וְהַבְּטַחַת הַרְשִׁיב"י (נשא קכד):
"דְבַדָּא יַבְקִי מִן גְּלוּתָא וּבְרַחְמֵי".

בסיום הזוהר יחלקו חינם ספרים "ערכה של שעה", "גדולי ישראל והזוהר",
ועוד

מפעל הזוהר העולמי סניף י-ם

לפרטים ולהצטרפות : 0507-858393 – פקס: 02-9951300